

[Mogens Voigt]

Hr. Øllgaard var lidt betænkelig ved, som han sagde, nogle uovervejede vendinger. Ja vel, vi har jo hver vores måde at udtrykke os på, og det skal da ikke skille os ad. Hvis der er nogle uovervejede vendinger – f.eks. ikrafttrædelsesdatoen 1. juli – er vi da villige til at rykke, det skal da ikke være noget problem.

Men det væsentlige i hr. Øllgaards indlæg var jo, at han var enig i intentionerne, og det er selvfølgelig positivt, at venstre nu er helt enig i, at monoopolet skal brydes, for det er det, forslaget handler om, så dermed også velkommen til hr. Øllgaard til et fælles forslag.

Hr. Poulsgaards tale kom jo ikke bag på mig; den var som sædvanlig helt igennem saglig, kontant og så evig sandfærdig.

Det forundrede mig heller ikke, at SFs ordfører ingen kommentarer havde til forslaget, for når man ingen mening har, er der heller ingen grund til at sige noget, og slet ikke, når man tilhører et parti, der er meningsløst. Man må jo give hr. Arne Melchior ret i, at når man ingen mening har og det hele er meningsløst, er det bedst at holde sin kæft. Det er jeg enig med hr. Arne Melchior i.

Fru Janne Normann sagde, at det nok ikke kunne komme bag på forslagsstillerne, at vi ikke kunne få støtte fra det radikale venstre. Nej, det gør det selvfølgelig ikke, for det radikale venstre har jo, som fru Janne Normann også udtrykte det her, ingen tro, men hvordan kan man også tro på noget, når man tilhører et parti som det radikale venstre, der overhovedet ingen mening har om noget som helst, så det kommer sådan set ikke bag på os, fru Janne Normann. Vi har tidligere i debatter her hørt fru Janne Normann sige, at hun var utilfreds med den nuværende radioform, men alligevel vil hun ikke være med til at bryde monoopolet. Det kan egentlig undre, når man kender fru Janne Normanns uddannelse og virke som journalist i Danmarks Radio, at hun endnu ikke har gennemskuet, hvad det er, der foregår for øjeblikket.

Jeg tror, fru Janne Normann og andre vil være enig med mig i – det har jeg sagt før, men det kan ikke siges tit nok – at Danmarks Radio er den største politiske magtfaktor, vi har her i landet, så længe det har sin nuværende form af et monopol. Det er

en større politisk magtfaktor end LO, og det siger ikke så lidt.

Derfor er det også nødvendigt, at vi liberale mennesker, der ønsker at bryde monoopolet, ønsker at få et konkurrerende TV, en konkurrerende radio til det bestående monopol, igen og igen går ud og fortæller de vælgere, der stemmer på socialdemokratiet, det radikale venstre, SF og VS, at de ikke kan få brudt dette monopol, så længe de giver de mennesker flertal her i Folketinget, fordi sammensætningen af Folketinget også har betydning for sammensætningen af radiatorådet, idet man med selve sammensætningen af radiatorådet påvirker de programmer, der bliver udsendt derude. Det er ulideligt at høre på de socialistiske, fodformede meninger, som hr. Øllgaard heller ikke kunne lide.

Men jeg takker de partier, der har givet tilsagn om et positivt udvalgsarbejde, og jeg takker især for de invitationer, der er kommet til en fremsættelse af et fælles forslag. Jeg er ganske enig i, at der vel så vil ligge mere styrke og vægt bag det, og så må man håbe, at de 67 pct. af vælgerne, der i dag i Jyllands-Posten giver udtryk for, at de ønsker monoopolet brudt, har tålmodighed til at vente, og forhåbentlig ikke i 5 år, som hr. Arne Melchior var inde på.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg er et nysgerrigt menneske, og det var derfor, jeg gerne ville have afklaret, hvordan de væsener, som jeg altså ikke rigtig kan forestille mig, så ud, væsener, der ikke må være medlemmer af en lille partiforeningsbestyrelse, som det har været inddraget i debatten her tidligere. Det må ikke være mennesker, som er politisk optaget, som slås for en politisk sag, i hvert fald ikke, hvis de har formået sig til at melde sig ind og har fået et tilidshverv. Men hvad er det så egentlig for nogle mennesker, hvad er det for journalister, hvad er det for mediefolk, som man må formode er optaget af det samfund, de eksisterer i, men som er fuldstændig uden politisk holdning, uden politisk engagement, og som skal være ledelse og medarbejdere i dette foretagende?

Man kan finde ud af det, hvis man kan få dem til at røbe det formastelige i deres politi-